

udvalgets Formand, hvilket førte til, at Langhoff den 29. Marts 1910 til Byraadet indgav sin Afskedsbegæring. Erklæringen gaar ud paa, at han begærer sin Afsked ved det kommunale Sygehus i Sakskøbing, da Sygehusudvalgets nuværende Sammensætning ingen Garanti bød for at hans Arbejde paa Sygehuset kunde foregaa uden Krænkelse og Chikanerier fra Sygehusudvalgets og dets Medlemmers Side. Han erklærer: „Det sidst tiltraadte Medlem, Inspektør Nielsen's vrangt Begreber om Hospitalsforhold kender jeg alt for godt. Det vil derfor være mig kært, om min Afsked bevilgedes hellere i Morgen end senere“.

Saa var det, at der fra Langhoffs Modstanderes Side første Gang offentlig fremkom Beskyldninger for, at han var drikfældig, og for, at han havde vist sig i støjende Selskab paa Gaden en Søndag Formiddag. Jeg personlig tør naturligvis ikke udtale noget som helst om, hvorvidt disse Beskyldninger ere berettigede eller ej. Jeg skal kun henvide til, at han i en Sportsforening af og til deltog i de unge Menneskers muntre Fester, der her som andetsteds undertiden ere gaaede lidt livligt til. Det skal jeg ikke udtale noget om, men jeg ønsker, at disse Forhold skulle nøje undersøges, og jeg har kun søgt at fremstille dem ganske upartisk, som de ligge. Jeg har kun villet fremhæve, hvor vanskelig en Stilling Dr. Langhoff havde.

Da Dr. Langhoff saa søgte Distriktslægeembedet i Ringsted, ønskede jeg personlig baade som Rigsdagsmand for Sakskøbing og som den Mand, der kendte ham, havde staaet i temmelig nært Forhold til ham og var bekendt med nogle af disse Rygter om ham, ikke, at han skulde ansættes, uden at vi fik en uhildet Dom om ham, og saa indkaldtes Stiftsfysikus Hansen fra Nysted, som ligeledes kendte Dr. Langhoff meget godt fra hans Embedsvirksomhed, og han erklærede overfor Sundhedsstyrelsen, at han ganske vist havde hørt lignende Rygter, men ikke tillagde dem nogen videre Betydning, da han ogsaa kendte, hvor mange Rygter der gik i Svang i Sakskøbing. Han erklærede, at han mange Gange havde været sammen med Dr. Langhoff og aldrig havde set ham paavirket af Spiritus, ligesom han udtalte, at Dr. Langhoff var en ualmindelig dygtig og flink Embedslæge, der i enhver Henseende havde opfyldt sin Pligt. Efter denne Udtalelse fandt Sundhedsstyrelsen Lægeraad ingen Betænkelighed ved at ind-

stille ham til Distriktslægeembedet, og da han havde været nogen Tid i Ringsted, blev han af Ringsted Byraad valgt til Sygehuslæge paa det temmelig store Sygehus i Ringsted, skønt der i Byen var flere andre særdeles flinke Læger.

Dette er, hvad der foreligger for mig om denne Sag. Jeg ønsker ikke, at der skal vises nogen Lemfældighed overfor Dr. Langhoff; hvis Politiiundersøgelsen viser, at der er Grund til at skride ind mod ham, saa bør dette selvfølgelig ske, men viser det sig, at han er uretfærdig angreben, kan man ikke haardt nok stemple den Redaktør og de Folk, der staa bagved ham, som ved disse Angreb have gjort Forsøg paa at ødelægge en dygtig Mands Fremtid, netop da han skal begynde at arbejde sig en ny Virksomhed op, da han selv om han renses fuldstændig i denne Sag, dog let herved vil faa et Stempel paa sig, som vil virke skadeligt for ham Resten af Livet. Jeg skal kun endnu tilføje, at i det radikale Blad paa Lolland-Falster „Nykøbing Dagblad“ har Redaktør J. A. Jensen for Fredag den 20. Januar 1911 stillet følgende Oplysning til Raadighed, som han er villig til at bekræfte, at en Mand overfor ham har bekendt, at hele denne Historie (Angrebene paa Langhoff) kunde man have været fri for, naar Dr. Muus vilde have givet os den Læge til Anstalten, som vi vilde have.

Jeg antager som givet, at Under-søgelsen ogsaa vil komme til at omfatte det Punkt, hvem der har givet Hr. J. A. Jensen denne „særdeles oplysende Meddelelse“.

Pinstrup: Udenfor Betænkningen har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 26 III. 42. Dette Nr. paa Finansloven lyder saaledes: „Halvdelen af Landbrugs-lotteriets Overskud at anvende til Fremme af almennyttige, særligt for det mindre Landbrug gavnlige Formaal, anslaaet til 50,000 Kr.“. Til dette Punkt paa Finansloven har jeg tilladt mig at foreslaa følgende Anmærkning: „Denne Halvdel af Landbrugslotteriets Overskud overgaar til § 18, og af Beløbet anvendes forlods 15,000 Kr. til Landbrugskursus efter Reglerne i Lov om Landbrugskursus af 8. Maj 1908. Naar der paa de i Henhold til nævnte Lov anerkendte Skoler oprettes Kursus for Lærere og andre, der ville virke som Lærere eller Lærerinder ved vandrende Landbrugskursus og ved Landbrugsaftenskolekursus, kan der til Understøttelse for disse Del-